

VILIJAM BRANHAM – BOŽIJI ČOVEK ILI LAŽNI PROROK?

„Ali čak i kad bismo vam mi, ili kad bi vam anđeo s neba objavio drugačiju dobru vest od one koju smo vam već objavili, neka bude proklet. Ono što smo već rekli, to i sada ponavljam: Ko god vam objavi drugačiju dobru vest od one koju ste već prihvatili, neka bude proklet.“ (Gal. 1:8-9)

Vilijam Marion Branham (William Marrion Branham) rodio se 6. aprila, 1909. u planinama Kentakija (SAD), kao prvo od devetoro dece Čarlsa i Ele Branham. Kada nije bio pijan, njegov otac radio je kao drvo-seča ili krijumčar alkohola. Branham je odrastao u krajnjem siromaštvu i bez obrazovanja. Branhamovi roditelji su bili katoličke veroispovesti, ali u crkvu nisu odlazili. Oboje, naročito njegova majka je bila sklona praznoverju i misticizmu. Kurt Koh (Kurt Koch) je zapisao: „... Branhamovi roditelji su verovali u proricanje (gatanje) budućnosti i on sam je praktikovao okultizam u ranoj mladosti.“

Branhamu se od ranog detinjstva javljaju nekakva natprirodna bića – navodno „anđeli“. U sedmoj godini života čuo je glas koji mu je govorio: „Nemoj nikada piti, ni pušiti, niti prljati svoje telo ni na koji način, jer imam za tebe posao koji treba da obaviš kada porasteš.“ (Acts of the Prophet, pp. 40-43). Kao tinejdžeru jedan mu je astrolog prerekao, da je on rođen pod posebnim znakom i da ga očekuje veoma važna misija.

Oko dvadesete godine svoga života Branham se ozbiljno razboleo, u isto vreme dobija brojne vizije, koje ga dovode do toga da načini predanje Bogu (Acts of the Prophet, pp. 40-43).

1920. godine Branham se obraća Bogu i postaje pomoćnik pastora u Misionarskoj baptističkoj crkvi u Džefersonvilu (Missionary Baptist Church, Jeffersonville). Uskoro napušta crkvu i počinje svoju samostalnu službu. Razlog razlaza je bilo njegovo neslaganje sa time da se i ženama dozvoli propovedanje u crkvi.

Branham počinje da propoveda pod „šatorom probuđenja“ u sali Masona, dok 1933. on i njegovi sledbenici nisu sebi kupili zgradu. Svoju crkvu su nazvali: Prva pentekostna baptistička crkva (First Pentecostal Baptist church), koja kasnije postaje poznata kao „Branhamov šator“ (Branham

Tabernacle).

U svojoj ranoj službi on dolazi u kontakt sa verskim pokretima „Pozna kiša“ i „Samo Isus“ (Latter Rain Movement, Jesus-Only). Pokret „Samo Isus“ se izdvojio iz tradicionalnog Pentekostnog pokreta i odbacio verovanje u doktrinu o Trojstvu. Branham je bio snažno pod njegovim uticajem, te kasnije od njih prihvata brojna učenja.

1937. godine umiru mu žena i dete, od tuberkuloznog meningitisa. Branham njihovu smrt tumači kao znak Božji i kao kaznu, zato što nije izvršio volju Božju. (Ibid., p. 47.)

Godine 1947. Branham dobija svoj „poziv“. Dok je obavljao krštenje obraćenika na reci Ohajo, dobija viziju sa neba i čuje glas koji mu govori: „Kao što je Jovan Krstitelj bio poslat da bude preteča Hristovom prvom dolasku, ti dobijaš PORUKU koju treba da govoriš, ti si preteča Drugog Hristovog dolaska.“ (Ibid., p. 71.)

Neko vreme posle ovoga, Branhama posećuje anđeo, koji mu govori da su njemu dana dva dara službe: dar isceljivanja i dar reči znanja. Branham je čvrsto verovao da je ovaj anđeo bio izvor svih njegovih vizija i čuda. On je tvrdio da je ovaj „njegov anđeo“ sa njime dan i noć, i da je on taj koji mu uvek pomaže i govori šta treba da čini. Njegova služba, je dakle proizašla iz natprirodnih i mističnih manifestacija, i od strane duhovnih bića.

Dakle, veoma je važno razumeti, da je Branham u svojoj službi bio vođen od „svog anđeoskog bića“, koje mu je dalo darove i „poruku“ za ponovnu obnovu biblijskih istina u crkvi. Primetimo sledeće...

Branhamov anđeo je prihvatio klanjane:

„Usput, noć pre toga, ja ga vidim ponovo u sobi prvi put posle šest meseci. I... nije mi ništa govorio. On je samo stajao kod vrata i gledao me, kad sam se pomerio. Veoma brzo, ja sam se pred njim bacio na svoje lice. Ali kad sam ustao, njega više nije bilo.“ (Children in the Wilderness, November 23, 1947. (tape #47-1123))

Branhamov anđeo nije uopšte reagovao na klanjanje njemu, a to oduvara od onoga što se dogodilo apostolu Jovanu, u njegovom kontaktu sa anđelom. (Otk. 22:8-9) Osim toga, Božji anđeli nikada ne prave besmislene posete.

Drugom prilikom, njegov anđeo ga upozorava da previše vremena posvećuje činjenju čuda:

„Poslednji put, kad mi je govorio [misli na svog anđela], rekao mi je da ja... rekao mi je da pravim suviše mnogo čuda. Da će doći do toga da mi ljudi neće verovati, ukoliko neko čudo ne uspe. I to je istina. Na taj način se i

dogodilo.“ (Children in the Wilderness, November 23, 1947. (tape #47-1123))

Osim ovog interesantnog saveta njegovog anđela, valja primetiti da je sam Branham pripisivao sebi čuda koja je činio. Stoga, može se postaviti pitanje: koga su ta čuda ustvari proslavljala?

Branham se čak i molio ovom svom anđelu!

„Anđele Božji, ja te ne vidim. Ali ja znam da ti stojiš blizu. Molim te, ti poznaješ moje srce, i ti znaš da ja volim ove ljude. Stani kraj mene večeras. I da niko ne ode bez vere. I ja znam da je tvoja reč istinita. Ja se držim za tvoju reč, jer ti si mi rekao da si poslat od Boga. I ja ti verujem. I ti si uvek kraj mene. Ti si podržao reč sa znacima. Sada, večeras ponovo, 5. marta, na ovo veče sećanja, ustani sada i isceli svakoga. Daj im to. Neka svaki demon se pokori u ime Isusa Hrista.“ (At Thy Word, Lord , March 5, 1948. (tape #48-0305))

Ova Branhamova molitva – obraćanje duhovima – jasno pokazuje, o kakvim odnosima i anđelu je reč. „I nije čudo, jer se sam sotona pretvara u anđela svetla.“ (2. Kor. 11:14)

Branham je jednom prilikom priznao svom prevodiocu pastoru Rufu (Ruff): „Ako mi moj anđeo ne da znak, ja ne mogu isceliti.“ Ruf je u Branhamovoj službi prepoznao znakove spiritizma i raskinuo je saradnju sa njim.

Takođe, važno je primetiti da Branham nije imao kontrolu nad onim što je govorio ili kada je proricao, on priznaje da je tada padao u neku vrstu transa:

„Sada, to nisam ja. Ti kažeš: ‘Brate Branham, da li možeš da mi kažeš šta nije u redu sa mnom?’ Ne, gospodine, ja to ne mogu. To je tačno. Ali, ako ti veruješ celim svojim srcem, sada, bez predstave, već veruješ u svome srcu, Bog će ti reći o tome, ali tada, ja ne znam šta govorim. Ja mogu čuti sebe, ali ja sam u nekom drugom svetu... To je, to je šesto čulo, ili četvrta dimenzija, jeste, šta god da je...“ (Come, Let Us Reason Together, October 4, 1955. (tape #55-1004))

Ovo iskustvo je veoma nalik spiritističkim „izletima“.

Branham je bio neobrazovan čovek a nije imao ni osnovno biblijsko znanje. Celog života on je neprijatno svestan ovoga, te zauzima krajnje ciničan stav prema svakom obrazovanju, naročito onom teološkom. Svoju neobrazovanost je nadoknađivao vizijama i otkrivenjima. Branham je Bibliju, uglavnom, tumačio tipološki i alegorijski (slikovito), a najmanje ju je shvatao doslovno. Za njega je u svemu, u svakom događaju ili ličnosti, postojala neka skrivena poruka – „otkrivenje“. Često je znao govoriti: „Zato kada Bog čuti bolje je da i mi čutimo, ali gde je On govorio, bolje je da i mi takođe to činimo,

i kažemo ono što je On već rekao“; ali se ovog principa nije čvrsto i držao.

24. decembra 1965. godine Branham je poginuo u saobraćajnoj nesreći. Na njegova kola je direktno naleteo jedan pijani vozač. Sahranjen je u Džefersonvilu, državi Indijana (Jeffersonville, Indiana). Posle Branhamove smrti, neki njegovi sledbenici su očekivali da će on „kao poseban Božji miljenik“ biti vaskrsnut iz mrtvih, ali to se nije dogodilo. Ipak, danas postoje neke grupe koje čvrsto veruju da je Branham vaskrsnut, te su mu dali ime „Gospod Branham Hrist“.

Njegov nadgrobni spomenik izgrađen je u obliku piramide, sa orlom na vrhu (njegov omiljeni simbol), kako stavlja zadnji kamen na vrh piramide (što bi trebalo da znači da se sa Branhamom završava crkvena era). Na piramidu je stavljen i natpis, koji po Branhamovom učenju predstavlja sedam vremenskih doba (era) Crkve, sa „njihovim anđelima“ – glasnica:

Efes – Pavle

Smirna – Irenej

Pergam – Martin

Tijatira – Kolumba

Sard – Luter

Filadelfija – Vesli

Laodikeja – Branham

Ova podela proizilazi iz Otkrivenja 1:20-3:20. Taj deo Biblije i Joel 2:23 bili su omiljeni Branhamovi odeljci iz kojih je često propovedao i učio. Iako on sam sebe nije nikad nazvao, „anđelom Laodikejske crkve“, on je odobravao svojim sledbenicima da ga tako nazivaju, a njegova „poruka“ je tako i dobila ime: „Poruka sedmog anđela“.

Još za života, njegovi sledbenici su ga identifikovali sa prorokom Ilijom, spominjanim u Malahiji 4:5-6, i sa sedmim anđelom iz Otkrivenja 10. Branham je ovakva mišljenja i izjave u potpunosti prihvatao (The Seven Seals, pp. 144, 45.). Dakle, za Branhamove sledbenike on nije samo prorok, već jedan od najvećih proroka. On je „čovek poslat od Boga“. Njegova služba je ispunjenje Malahijinog proročanstva.

U knjigama Branhamovih sledbenika ili na njihovim sajtovima, obavezno se nalazi „slika čuda“. Branham sa svetlom, oreolom iznad glave. Ova slika je veoma važna za Branhamove sledbenike, jer je ona po njima dokaz natprirodne manifestacije. Međutim, ona ih navodi da od Branhama prave idola, po njima ova svetlost predstavlja „stub vatre“ ili „njegovog anđela“. Oreol inače ima pagansko poreklo i zapravo predstavlja sunčev disk.

Život Vilijama Branhama je bio pun natprirodnih – mističnih pojava. U

knjizi „Prorok dvadesetog veka“, može se čitati o sledećem Branhamovom misterioznom – zanimljivom iskustvu:

„... Izgledalo je da se on (Branham) pojavio na travnatom brdašcu, i da se ispred njega se nalazila starinska staklena tegla za slatkiše. Unutar tegle nalazio se velik duvanski moljac ili muva, koja je pokušavala da se oslobodi. On se okrenuo na svoju desnu stranu, a tu je stajao moćni anđeo koji ga je gledao. Anđeo je rekao: 'Pogledaj šta ću ti sada pokazati'. Onda je brat Branham video ruku koja baca kamen, pogađa teglu i razbija je. Duvanski moljac je pokušavao da odleti, ali nije mogao da se digna sa zemlje, bio je suviše težak za svoja mala krila. Odjednom je iz moljca izleteo roj muva. Jedna od njih je uletela pravo u uvo brata Branhama. Anđeo mu je onda rekao: 'Muve koje si video predstavljaju zle duhove, kao duhove vračanja i proricanja'. Onda je nastavio: 'Budi oprezan'. Ovo se ponovilo tri puta, a onda je brat Branham došao k sebi...“ (Twentieth Century Prophet, page 44.)

Mogli bismo reći klasično spiritističko iskustvo, a takođe je zanimljivo je primetiti da je zli duh uleteo pravo u Branhamovo uvo, a da nije nikad izleteo napolje. Da li ovo misteriozno iskustvo može biti odgovor na sve Branhamove znakove, čuda, proroštva i jeretička učenja?

GLAVNA BRANHAMOVA UČENJA

Vilijam Branham je iza sebe ostavio gomile materijala, tako da se mogu razmatrati mnogi aspekti njegovog verovanja, tj. učenja. Navešćemo samo neke, najvažnije.

TROJSTVO: Branham je iz verskog pokreta „Samo Isus“ preuzeo učenje o Božjoj suštini – Trojstvu. Po njegovom učenju Bog nije Trojstvo – tri osobe, već samo jedna Osoba (Isus), koja se kroz istoriju predstavlja po različitim imenima i nazivima. Branham je govorio:

„... ni na jednom mestu u Bibliji se ne spominje Trojstvo... to je katolička jeres, a vi protestanti ste joj se poklonili“ (Conduct, Order, Doctrine Q and A, p. 182.).

Što se tiče „katoličke jeresi“, bio je u pravu, ali svakako je pogrešan i stav da je Bog u stvari samo Isus, jer Biblija jasnim jezikom govori o Bogu Ocu koji živi u „svetlosti kojoj se ne može pristupiti“ (1. Timoteju 6:16), kao i o Njegovom jedinorođenom (doslovnom) Sinu Isusu Hristu.

KRŠTENJE: Branham je tvrdio da samo „ispravno učinjeno“ krštenje može zaštititi osobu od „žiga zveri“ (ovakva „vera“ je vrlo prevarna jer čoveka

upućuje na određenu tehniku spasenja). Po njemu sve druge crkve (denominacije), tj. njeni pripadnici, koje čine krštenje po trinitarskoj formuli nose na sebi „žig zveri“ i oni neće učestvovati u vaznesenju Crkve, već će morati proći kroz period „velikih nevolja“. Ispravno krštenje je samo ono koje je učinjeno u ime Isusa. Formula data u Mateju 28:19 nije prihvatljiva od Boga. Ovako krštena osoba je izgubljena, jer odbija da hoda u svetlu. (Istini za volju, drugi deo teksta u Mateju 28:19 je po svoj prilici naknadno dodat i nije se nalazio u izvornom hebrejskom jevanđelju po Mateju).

Biblija nas uči da sam čin vodenog krštenja nema nikakvu magičnu moć da spasi čoveka. Ovaj čin je samo spoljašnje svedočanstvo i odluka osobe, koja je u sebi pre toga doživela pokajanje, obraćenje i oprostjenje greha uzverovavši u Isusa Hrista – prihvatajući Ga za svog Spasitelja i Gospoda (Rim. 6:3-10).

SEME ZMIJINO: Branham je naučavao da je Evin greh u edenskom vrtu (1. Moj. 3) bio seksualne prirode. Prema njemu, Evu je zavela zmija (Sotona) i sa njom imala seksualni odnos. Eva je iz ovog odnosa začela i rodila je Kajina. (The Original Sin, pp. 2, 3). Seme zmijsino je tako postao Kajin i celo njegovo potomstvo (deo čovečanstva) koje proisteklo od njega. Oni su predodređeni na pakao. Druga grupa ljudi, su seme Setovo i njegovi potomci, oni su određeni za spasenje to su oni koji prihvataju i poslušni su Branhamovoj „poruci“. Oni tako postaju u potpunosti „Božje seme“ i „Nevesta Hristova“, oni će biti jedini ti koji će biti vazneti prilikom drugog Hristovog dolaska. Oni hrišćani koji pripadaju drugim denominacijama i odbijaju Branhamovu „poruku“, nose na sebi „žig zveri“ i moraće proći kroz period „velike nevolje“.

Učenje o semenu zmijsinom je u potpunosti krivo tumačenje prvog pada, opisanog u 1. Mojsijevoj 3. Nigde ne stoji da je Evin greh bio seksualne prirode. Ona je uzbrala doslovni plod, sa doslovnog drveta. Adam je takođe jeo od tog istog ploda (1. Moj. 3:6). Nigde ne stoji i ne spominje se seksualni greh. Učenje o zmijsinom semenu ima ozbiljne probleme sa genetikom (nastankom rasa), potopom i Božjim planom spasenja.

Istina je, da veliki deo čovečanstva nema nikakve koristi od Božjeg ponuđenog spasenja u Isusu Hristu, jer sami odbijaju ovaj način spasenja (Mt. 7:13-14), ali u Bibliji jasno stoji da je Isus umro za grehe celoga sveta (1. Jn. 2:2:) i Bog želi da se svi ljudi spasu (1. Tim. 2:3-4). Božje spasenje u Hristu nije ponuđeno samo jednoj određenoj grupi ljudi – rasi ili narodu.

Učenje o zmijsinom semenu, nije izmislio Branham. Mnogo pre njega ova ideja o podeli rasa je bila prisutna u rasističkim ideologijama (Kju Klus Klan),

među nekim okultnim grupama, satanističkoj crkvi i u pokretu „Identiteta“ (Identity movement), sekte koju je osnovao Korejac Mun (Sun Myung Moon).

BOŽANSTVO ISUSA HRISTA: Po Branhamovom učenju Isus je bio posebno stvoren u Marijinoj utrobi, kao telo bez greha, telo koje nije bilo taknuto zmijskim semenom, namenjeno toj svrsi da se u njega useli Sveti Duh.

„Bio je Isus kad se rodio. Ali tek pošto je Sveti Duh sišao na njega, prilikom njegovog krštenja, On je postao pomazan Bogom. Bog je bio u Njemu...“ (The Messiah, January 17, 1961. (tape #61-0117))

„Bio je dvanaestogodišnji dečak, u njemu nema mudrosti nimalo, zašto, već samo dvanaestogodišnji dečak... Otac nije bio u Njemu u to vreme, jer je On u Njega ušao na dan Njegovog krštenja...“ (Paradox, February 6, 1964. (tape #64-0206B))

„Duh (Sveti) napustio je Isusa u Getsemanskom vrtu i on je ostao samo čovek ... On je umro kao čovek.“ (It Is the Rising of the Sun, April 18, 1965. (tape #65-0418M))

Po Branhamu Isus nije bio ceo božanski, već samo telo sa svešću. Ovo telo nije postalo Bog sve dok Bog nije ušao u njega a to se desilo prilikom Isusovog krštenja. Dalje, kada je došlo vreme da Isus bude razapet, Duh Božji (Bog) je opet napustio Isusa (u Getsemanskom vrtu). Na krstu je umrlo samo telo Isus, jer Bog ne može da umre.

Sporne su još neke druge njegove izjave o Isusu. Po Branhamu, pošto Isus nije bio ceo božanski, On nije bio ni Sin Božji:

„Sada, kada je Isus došao na zemlju, on je došao u ime tri Sina: Sina čovečjeg (koji je prorok), Sina Božjeg i Sina Davidovog. Živeo je na zemlji, i nikada nije rekao za sebe da je on Sin Božji. On je rekao: 'Ja sam Sin čovečji.' Gospod (Jehova) nazvao je Ezekijela 'sin čovečji', jer je on trebao da ispuni Pisma kao prorok. Mojsije je rekao: 'Gospod, vaš Bog podići će vam proroka poput mene.' To je razlog zašto on (Isus) nije mogao biti Sin Božji, jer je bio Sin čovečji...“ (This Day This Scripture Is Fulfilled, February 19, 1965. (tape #65-0219))

PAKAO: Branham je naučavao da pakao nije večan. Njegova razmišljanja o ovoj temi su veoma konfuzna. Očigledno je da Branham nije razumeo suštinu „večnog života“ kojeg Bog dariva.

„... i Biblija ne uči o beskonačnom (eternal) paklu, ona uči o trajnom (everlasting) paklu. A to može biti deset hiljada miliona godina; ja to ne znam ali on ima svoj kraj...“ (Pergamean Church Age, "The Revelation of Jesus Christ, 1960. (tape #60-1207))

„I postoji samo jedan tip večnog života, koji nalazimo. Da li je to tačno?“

Bog sam ima večni život. Da li je to tačno? Samo jedan tip večnog života... Ne postoji takva reč kao što je 'večna kazna', jer ako ste kažnjeni na večnost, vi onda imate večni život a ako imate večni život, vi ne možete biti kažnjeni. Vidite?... Ako imate večni život vi ne možete biti kažnjeni, jer imate večni život. Dakle, ako bi ste išli da patite u paklu zauvek i zauvek, vi onda imate večni život.“ (Hebrews Chapter 7 #2, 1957. (tape #57-0922))

„Pakao ne može biti večan, Biblija jasno uči da je pakao stvoren! Ako je stvoren on ne može biti večan.“ (The Smyrnaean Church Age, “The Revelation of Jesus Christ, 1960. (tape #60-1206))

Ovde se radi o jednoj vrlo suptilnoj prevari – pakao nije „večan“ već je „trajan“ – mala devijacija u odnosu na opšteprihvaćeno „hrišćansko“ verovanje o paklu, što je još jedan ubedljiv dokaz o demonskom nadahnuću ovog nesrećnog čoveka.

CRKVA: Očigledno je, da su Branhama su mučile brojne podele i nepravde unutar hrišćanstva, jer ih on u svojim „porukama“ uglavnom kritikuje kao jeretike, tj. napada druge crkve i denominacije. Po Branhamu sve hrišćanske denominacije su otpadničke i od Sotone. Biti deo neke hrišćanske denominacije znači imati na sebi „žig zveri“ (Otk. 13:6-18). Ljudi iz drugih denominacija mogu biti spaseni, ali moraju proći kroz period „velike nevolje“. Oni koji su među njima pravi hrišćani, daće se ponovo krstiti u „ime Isusa“ i slediće učenje Božjeg poslanog proroka, poslanog u ovom zadnjem (sedmom) crkvenom dobu – Vilijama Branhama.

Denominacione podele unutar hrišćanskog tela su na žalost veoma loše svedočanstvo, ali i neosporna činjenica koja govori o paloj ljudskoj prirodi. Podela u crkvi je prisutna od njenog samog početka. Pavle i Barnaba su se razišli zbog različitih mišljenja o Marku (Dela 15:36-41). Postojala je i ozbiljna podela u Korintskoj crkvi (1. Kor. 1:10-12). Iako crkva izgleda podeljena, ona je u suštini ipak jedinstvena, jer svi hrišćani uživaju istu ljubav i oproštenje dato u Isusu Hristu (Jn. 3:16). Svi koji pripadaju Hristu, a tako i sveopštoj Crkvi iskupljenih i novorođenih jesu Crkva (Jev. 12:23-24). Ova Hristova Crkva je jedna i jedinstvena – nevesta Hristova (Otk. 22:17).

IZJAVE „BOŽJEG PROROKA POSLEDNJIH DANA“

Branham je isproovedao na hiljade propovedi, od toga oko 1100 je i snimljeno. Branhamovi sledbenici brižljivo čuvaju sve njegove govore i propovedi. One su doslovno prekucane (kompletno sa svim Branhamovim

gramatičkim greškama, opaskama i sl.), klasifikovane su u paragrafima kojima su dodeljeni brojevi. Ovi govori predstavljaju „PORUKU“ – „zadnje Božje otkrivenje“ Laodikejskoj crkvi – crkvi zadnjeg vremena. Branhamove reči, za njegove sledbenike su jedini validan tumač (komentar) Svetog pisma. Pogledajmo na neke izjave iz „poruke“...

O ženama...

Branhamov otac je često zbog svoje naravi pravio „izlete“ van braka, sa mladim ženama. Ovo je unosilo razdor i nemir u porodicu, i Branham koji je tako odrastao počinje da gradi svoj krajnje negativan stav prema celom ženskom rodu:

„One nisu vredne, jednog čistog metka, koji bi ih ubio. Da, tako je. I ja mrzim žene. To je tačno.“ (William M. Branham, My Life Story , p.27 (Spoken Word Publications, undated))

„Svakom grehu koji je ikad nastao na zemlji, povod je bila žena... Ona je najniže stvorenje na zemlji“. (The Spoken Word, Vol. III Nos. 12, 13, 14; Branham; Spoken Word Publications, Jeffersonville, Ind. 1976; pp. 81-82. Quoted in The Man and His Message, pg. 41).

Branham je zabranjivao ženama da govore i smatrao ih je isključivo seksualnim objektima – one su niže od ostalih životinja:

„Ona je stvorena radi seksualnih radnji. I ni jedna druga životinja nije tako osmišljena; ni jedno stvorenje na zemlji nije stvoreno kao takvo.“ (Marriage And Divorce, Sunday 21st February 1965.)

O razvodu braka...

U svojoj netrpeljivosti prema ženama Branham je propovedao o strogoj moralnosti, koja se odnosila na odevanje i izgled žene. Njegovo „božansko otkrivenje“ je takođe dozvoljavalo i razvod braka (All Things Are Possible, p.162). Po Branhamu čovek je mogao „otпустiti svoju ženu“, u bilo koje vreme, ali žena „nikada nije mogla ostaviti“ čoveka.

„Čovek može otпустiti svoju ženu i oženiti se drugom, ali ženi nije dozvoljeno da ostavi muža i uda se za drugog.“ (Marriage And Divorce, Sunday 21st February 1965.)

Branham je učio da čovek koji je „otпустio ženu“, može ponovo oženiti samo devicu. (Marriage And Divorce, Sunday 21st February 1965.)

O propasti Amerike...

Branham je kao „prorok zadnjih dana“, preorekao da će Amerika biti uništena 1977. godine (The Seven Church Ages, p. 322) i da će se Isus vratiti. Branham nije uobičavao da kaže za sebe da on prorokuje, već da on predskazuje događaje (nikad ne objasnivši kakva je po njemu razlika između ova

dva). On objašnjavao da je do 1977. godine došao posle 30 godina proučavanja Biblije i „božanskog otkrivenja“.

Branhamovo predskazanje se nije obistinilo i zato u svetlu Božje Reči iz Pete Mojsijeve (5. Moj. 18:20-22), on može biti okarakterisan kao lažni prorok.

O letećim tanjirima (NLO)...

„Vidite, svet ne zna šta je to (leteći tanjiri). Vi znate... Vi znate, sve je tu... Mi znamo šta je to. Vidite? Mi znamo da su to istražni anđeli suda... Neka oni misle o njima šta god žele. Neka ih zovu letećim objektima ili kako god, oni ne znaju...“ (And Knoweth it Not, August 15, 1965. (tape #65-0815))

Dakle, prema Branhamu, demonske egzibicije su „istražni anđeli suda“.

O hrišćanima koji umru...

Branham je verovao, da kada umre – hrišćanin ne odlazi odmah Hristu, već u „šestu dimenziju“. Slično ovome naučava i spiritizam, okultisti koji svoju praksu zasnivaju na mističnim spisima Kabale.

„Vidite, kada hrišćanin umre, on, on ne ide odmah gore kod Boga... Kada hrišćanin umre, on ide u šestu dimenziju. Bog je u sedmoj dimenziji.“ (Present Stage of My Ministry, September 8, 1962. (tape #62-0908))

O „svemoćnom“ i „sveprisutnom“ Sotoni...

Po Branhamu Sotona je bio nekad jednak – ravan Bogu. Izgleda, da je Branham svoja učenja pozajmljivao i od satanista.

„Da li ste znali da je Sotona bio jednak Bogu? Naravno da jeste, u svemu samo ne stvoritelj, on je bio sve, stajao je na desnici Božjoj u nebesima, veliki vođa heruvim...“ (Marriage and Divorce, February 21, 1965. (tape #65-0221M))

Ne samo to, on je i sveprisutan, a naročito na skupovima dece Božije:

„Recite mi za zajednicu gde ne postoji zlo. Recite gde se to sinovi Božji okupe zajedno, a da Sotona nije u njihovom središtu. On je svuda. Nemojte se na to mrštiti. Vidite? Sotona je svuda.“ (Q&A On the Holy Ghost, December 19, 1959. (tape #59-1219))

O tri Božje Biblije (astrologija)...

„Šta on (Bog) radi? Njegova prva Biblija. Prva Biblija koja je ikad bila napisana, bila je napisana na nebesima, to je Zodijski znak. On počinje od device, on tako prvo počinje. Završava se sa lavom, drugi dolazak. I tako on piše svoju prvu Bibliju. Druga Biblija je napisana, napisana je od Enoha i stavljena je u piramidu (!!!!). Treća Biblija je napisana, i to je poslednja, to je ova Biblija (pokazuje na svoju Bibliju). Bog uvek radi stvari po tri. Bog je savršen u tri...“ (The Cruelty of Sin, and the Penalty it Cost to Rid Sin From Our Lives, April

3, 1953. (tape #53-0403))

Ovo zvuči neverovatno, veoma njujedžerski!

O ljudskoj anatomiji...

„Muškarac ima jedno rebro manje o žene, zbog Eve, jer Bog je napravio Evu od Adamove strane. Žena ima jedno rebro više u svojoj anatomiji... jer je rebro uzeto iz Adamovog tela.“ (Questions and Answers (Genesis) , July 29, 1953. (tape #53-0729))

Da li je Božje ime JHVH ili JVHU?

Da li je Branham znao kom Bogu služi? On je veoma često govorio (hvalio se) kako mu je Bog govorio neke stvari koje nikom nije rekao. Ako je Branham imao tako blisko zajedništvo sa Bogom, kako to onda nije poznavao Boga pod njegovim pravim biblijskim imenom – JHVH (izgovara se kao Jahveh ili Jehova)? Branham je poznavao Boga pod imenom JVHU.

„To veliko ime koje On dao, i nijedan veliki teolog nije nikad bio u stanju da ga protumači. J-v-h-u, ne drugo... Njega zovu Jehovom, ali on to nije.“ (God Keeps His Word, 1957. (tape #57-0407M))

„Čak i vi koji čitate leksikone i tako to, nije još bilo ni jednog čoveka koji bi to razumeo... To je J-v-h-u. Čak i jevrejski teolozi to nikada nisu mogli izgovoriti. Taj gorući grm tamo, tog dana kad se On sreo sa Mojsijem, to je bio J-v-h-u. Tako, oni to izgovaraju kao J-o-h, Jehova, ali to nije Jehova, već J-v-h-u...“ („Questions and Answers on Hebrews #2,“ Hebrews, 1957. (tape #57-1002))

„Prevodioci ga nikad nisu mogli prevesti. Ono se sriče (speluje) kao J-u-h-v--J-v-h-u, zaista. I to ne znači Jehova. Oni to ne bi dodirnuli. Oni nisu znali šta je to. Zvali su ga Jehova, ali to nije bilo Njegovo ime.“ (The First Seal,“ Revelation of the Seven Seals, 1963. (tape #63-0318))

Ove Branhamove izjave zvuče neverovatno! Kako je moguće da veliki Božji prorok poslednjih vremena, nije znao ili nije razumeo čak ni ime svoga Boga? Da li je on uopšte služio Bogu Biblije?

Isus nije mogao da isceljuje...

„Ni jedan čovek ne može da isceljuje, ni Isus. Isus nije tvrdio za sebe da je božanski iscelitelj. On je rekao: ‘To nisam ja koji radi ova dela, to je moj Otac koji prebiva u meni, On čini dela.’“ (Expectations, April 5, 1950. (tape #50-0405))

„Isus nije tvrdio da on čini isceljenja. On je rekao: ‘Ako mi moj Otac ne pokaže, ja ne radim ništa, ali ja radim samo ono šta mi moj Otac pokaže u viziji, to je ono šta ja radim.’ I vi znate da je to istina, zar ne? Svaki čitalac Biblije, teolog, zna da je to istina.“ (Testimony, November 29, 1953. (tape

#53-1129E))

Ovo je više od kontradikcije sa Svetim pismom, ovo je umetanje u Pismo. Sveto pismo o isceljenjima koje je činio Isus govori sasvim nešto drugo: Mt. 8:7; Mt. 12:15; Mt. 14:14; Mt. 15:30; Lk. 9:42; Lk. 13:14; Lk. 22:51.

O samom sebi...

„Gospod Isus vas voli. On je umro da bi vama bilo dobro. On je poslao mene kao njegovog proroka da vam kažem šta je istina.“

Branham je sam sebe nazivao „glasom Božjim“:

„Ja sam samo vaš brat, po milosti Božjoj, ali kada se anđeo Gospodnji pokrene, glas Božji... Ja sam Glas Božji za vas... Ja ne govorim ništa sam od sebe, već samo ono šta mi on pokaže (misli na svog anđela)...“ (Footprints On The Sands Of Time, p. 214)

„Gospod lično“, je ishvalio Branhama na njegova rođena usta:

„Ja sam Gospod koji je podigao Hrista iz groba. Ja sam onaj koji je poslao Duha Svetog. Ja sam onaj koji je dao obećanje. Brat Branham nema ništa sa ovim. Njegov život pripada meni. Ja koristim njegovog duha. Ja govorim kroz njegova usta. To sam ja; ja sam Gospod.“ (Looking At the Unseen, April 10, 1959. (tape #59-0410))

Promovisanje spiritizma, okultizma i paganizma...

Branham je verovao u duhove (spiritizam). Jednom prilikom on je govorio o događaju kako je jedna žena svojim kolima naletela na nekog starca na putu. Kada je izašla napolje iz kola, nije videla nikoga. Ovo su čak videli i vozači koji su išli iza nje, ali tela starca nije nigde bilo, iako je to bila čistina, put koji je išao kroz pustinju:

„... očevici su tvrdili da su to videli, da se to dogodilo. A sad vidite, pre pet godina bio je jedan stari čovek, koji je baš na tom mestu prelazio put i poginuo je. Kada odeš odavde, ti nisi mrtav. Ti ćeš se vratiti iako si grešnik i suđen si prema delima koje si učinio u telu...“ (Who Is This Melchisedec?, February 21, 1965. (tape #65-0221E))

Jedno od upadljivijih izjava ovog „Božjeg proroka“ je to, da su Zodijak (astrologija, horoskop) i egipatske piramide jedinstveno otkrivenje božje, koje je ravnopravno Božjem otkrivenju datom u Reči Božjoj – Bibliji (William M. Branham, Adoption, pp. 31,104. takođe i u poruci „Daniel's Seventy Weeks“, Sunday, 6th August 1961.).

Pismo veoma jasno osuđuje svako praktikovanje astrologije, tu staru „umetnost“ proricanja sudbine, koja se čita kroz položaje zvezda. (Vidi Jer. 10:2, 5. Moj. 18:10-13)

Zanimljivo je da je Branhamov nadgrobni spomenik izgrađen u obliku piramide. Postoji zanimljiva je sličnost sa spomenikom „Piramidom Kule stražara“ koju su Jehovini svedoci podigli pored groba Čarlsa Rasela (Charles Russell). Takođe, piramida je jedan od važnih simbola društva Slobodnih zidara, poznatijih kao masoni. Stoga, postoji osnovano i rašireno mišljenje da je Branham sam bio mason.

U jednoj svojoj knjizi („Conduct, Order, And Doctrine“), Branham otvoreno govori o tome kako hrišćanin može biti i član masonske lože:

„Pitanje: Brate Branham, da li ima nešto loše u tome ako hrišćanin pristupi tajnoj masonskoj loži?“

Odgovor: „Ne, gospodine! Vi možete biti hrišćani šta god da ste. Meni nije važno, gde vi pripadate, vi i dalje možete biti hrišćanin.“ („Conduct, Order, and Doctrine“, p 368 Q 162, p 680)

Branham se često hvalio da, dok mu je kao dečaku trebala medicinska pomoć, tada su mu masoni pomagali. Branham je u svojim propovedima kritikovao sve organizacije, denominacije i crkve, ali nikada nije izrekao ni jednu jedinu kritiku na račun masona. Takođe, i kada je reč o Jehovinim svedocima, nikada nije kritikovao, već je o njima govorio uvek pohvalno.

ZAŠTO LJUDI VERUJU BRANHAMOVOJ „PORUCI“?

Jedino merilo i standard hrišćanske zajednice jeste Biblija. Ona je jedini „aršin“ duhovnih istina i ona razdvaja poput oštrog mača istinito od lažnog učenja, tj. „onog drugog evanđelja“.

Kada sledbenicima Branhamovog kulta, pokažete biblijsku istinu i njeno neslaganje sa njihovim učenjem, tada ćete dobiti odgovor kako vi to ne možete razumeti, pošto niste primili „otkrivenje poruke“ i da Branhamova učenja treba „duhovno razmatrati“, tj. da vi niste za to kadri i zato to ne razumete. Postajete sposobni tek onda, kada u potpunosti prihvatite poruku „velikog Božjeg proroka Vilijama Branhama“.

Apostol Pavle govori o važnosti duhovnog razmatranja u 1. Korinćanima 2:14, ali on taj termin upotrebljava drugačije nego što ga upotrebljavaju

sledbenici kulta. Pavle pravi razliku između spasenih i onih koji to nisu – onih koje evanđelje uopšte ne zanima. Oni, koji nisu prihvatili evanđelje Isusa Hrista, ne vide u njemu Božju mudrost i veličinu, jer nisu sposobni da ih razmotre u svome duhu. U svetu postoje milioni hrišćana, koji su prihvatili evanđelje Isusa Hrista, mnogi od njih su i više puta čuli Branhamovu „poruku“, ali je nisu prihvatili. Da li oni onda kao novorođeni hrišćani imaju manjak duhovnog razlučivanja? Naravno da ne, Biblija to potvrđuje. Njih nikako nije moguće porediti sa onima o kojima piše apostol Pavle.

Ako se učenje mora duhovno razlučivati, onda ono takođe mora biti utemeljeno na Bibliji. U 1. Solunjanima 5:21 čitamo: „sve proveravajte“. Apostol Pavle nam ne kaže specifično kakav test treba da obavimo, ali je jasno da svako učenje mora biti podvrgnuto testu, drugim rečima – ono mora biti u skladu sa evanđeljem – sa Reči Božjom.

U 2. Timoteju 3:16, čitamo kako je „sve Pismo nadahnuto od Boga“. Hrišćani u Bereji su svakodnevno proučavali Pismo, da bi uvideli da li Pavlova i Silina poruka je zaista od Boga (Dela 17:10-11), da li je njihovo učenje u skladu sa Pismom. Sve doktrine, sva učenja moraju imati potvrdu Biblije. Sa druge strane, ako vernik Branhamove poruke, u istoj i vidi neka neslaganja sa Svetim pismom, on je naučen da u poruku veruje i dalje, pošto je ona „novo otkrivenje“. Međutim, ovaj izgovor ne objašnjava neslaganja – kontradiktornosti sa Pismom. To je samo navlačenje magle preko brojnih nebiblijskih izjava Vilijama Branhama.

Zašto onda mnogi i dalje veruju u „poruku“ Vilijama Branhama?

Oni u nju veruju, i uprkos neslaganjima sa Pismom, jer Branhama prihvataju kao „Božjeg proroka, koji je doneo veliko otkrivenje – poruku Božju“. Merilo istine za njih više nije Biblija, već ono šta kaže njihov veliki prorok. U stvarnosti, ovi sledbenici „poruke“ nikada nisu duhovno razmotrili tu „poruku“ za sebe, kao oni vernici u Bereji, jer im je rečeno da je Branhamova poruka duhovno istinita, pa su i prihvatili „zdravo za gotovo“.

Drugi odgovor na pitanje: zašto ljudi veruju u Branhamovu „poruku“, leži u sledećem razlogu: Život Vilijama Branhama je pun primamljivih mističnih iskustava i natprirodnih događaja. Njegovi sledbenici zapanjeni njegovim „darom“, isceljivanja i prorokovanja, uzimaju kao krunski dokaz da je i njegova poruka istinita. U stvarnosti ljudi su opčinjeni i zaslepljeni njegovom ličnošću toliko da su spremni bez razmišljanja da prihvate sve što on kaže.

Međutim, da li čuda u nečijem životu, znače da i poruka te osobe mora da je istinita?

Danas u svetu žive mnogi ljudi koji stvaraju čudesa, ali to nisu Božja

čuda.

Dakle, ako nemamo ili odbacujemo standard ISTINE – Sveto Pismo, kako onda možemo raspoznati istinu od laži? Branham je jednom lepo rekao: „Zar ne možeš da vidiš, da svoje pouzdanje ne možeš utemeljiti u isceliteljske sastanke? Ne smeš se pouzdati ni u jedan takav znak.“ Drugom prilikom tvrdi su da čuda i znakovi koja se dešavaju u njegovoj službi potvrda da je njegova „poruka“ istinita. Međutim, činjenica je da broj čuda i zakova, ma koliko on velik bio, nisu merilo za istinitost nečijeg propovedanja ili pripadnosti Bogu.

„Dakle, prepoznaćete ih po njihovim rodovima.

Neće svaki koji mi govori: 'Gospode, Gospode,' ući u Kraljevstvo nebesko, nego onaj koji izvršava volju moga Oca, koji je na nebesima.

Mnogi će mi onoga Dana reći: 'Gospode, Gospode, zar nismo prorokovali u tvoje ime? Zar nismo isterivali demone u tvoje ime? I zar nismo u tvoje ime činili mnoga čuda?'

Tada ću im otvoreno objaviti: 'Nikad vas nisam poznavao. Odlazite od mene, vi koji činite bezakonje!'" (Mt. 7:20-23)

Reč Božja, a ne znaci i čuda, je božanska potvrda nečije službe i učenja. Bog je kadar i voljan da nam da svoja čuda i znake, ali da bi proslavio sebe, a ne čoveka. Branhamova „poruka“ nema potvrdu Reči Božije, pa tako njegova čuda i znaci nisu nikakav dokaz za istinitost njegove „poruke“. Čudesna i znaci se ne mogu uzeti kao potvrda božanskog poslanja, jer mnoge sekte, kultovi ili religije imaju svoje čudotvorce na koje su ponosne i koje smatraju „znakom“ boga. (Vidi 2. Sol. 2:9, Mt. 12:39, Mt. 24:24, Jev. 1:1, 1. Jn. 4:1-3).

Sledeća stvar, koju možete čuti od sledbenika Branhamove „poruke“, je njihovo ubeđenje da je „poruka“, najtačniji komentar Biblije koji postoji. Smatraju da Biblija može da se razume i tumači samo u svetlu „poruke“, nikako van nje. Dakle, sledbenici kulta više ne razmišljaju svojom glavom, već u potpunosti se predaju ne Duhu Svetom, već demonskom „duhu/andelu“ koji delovao kroz Vilijama Branhama!